

2021. március 12.- Bibliaóra

Áldás, békesség!

Ének: 372:1-5 „Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Köszönjük Neked, hogy irántunk érzett szereteted nem szűnik meg soha. Köszönjük, hogy érezhetjük jelenlétedet, áldásaidat és vezetésedet, amikor egyik napot követi a másik. Köszönjük, hogy félidőben- a böjti időszak 20. napján is szólsz hozzánk, és abban erősítesz meg, hogyha teljes szívvel szeretünk, akkor nem kényszer parancsolataidat megtartani, hanem miénk lehet az az élet és igazság, ami megtart a közeledben, ami átvissz a nehezebb útszakaszokon és nem hátrafelé tekint, hiszen van előre, van folytatás és megérkezés Nálad és Veled.

Megvalljuk Neked Urunk, hogy sokszor nehéz a lábunkat emelni, nehéz a mécses világosságát követni. S míg szánkkal valljuk, hogy *lábunk előtt mécses a Te Igéd*, nélküled egy helyben topogunk miközben a világ sötétsége, fájdalma, betegsége és kényszerhelyzete megbénítja nemcsak a testünket, hanem a lelkünket is.

Kérünk Urunk, Te, Aki megígérted a Pártgót, -hogy nekünk, akiknek az életében ez az ígélet már beteljesedett- ajándékozz meg bennünket Lelked erejével.

Segíts, hogy lélekben megújuljunk! Segíts, hogy életünk hátralévő szakaszát úgy tegyük meg, mint akik tudják és érzik, hogy Te velük vagy. Így könyörgünk, hogy szólj hozzánk, érintsd meg teljes szívünket, hogy az Ige olvasására szentelt idő áldássá legyen, s táplálja mindazokat, akik éheznek és szomjaznak az igazságra. Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígérés: 4 Mózes 1, 1-54

„¹Így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a kijelentés sátrában, a második év második hónapjának elsején azután, hogy kijöttek Egyiptomból: ²Vegyétek névjegyzékbe fejenként Izráel fiainak egész közösségét, nemzetségenként és nagycsaládonként egytől egyig minden férfit, ³húszévestől fölfelé minden hadkötelest Izráelben! Vegyétek őket számba seregenként, te és Áron! ⁴Legyen segítségetekre törzsenként egy-egy férfi, mindegyik egy nagycsalád feje legyen. ⁵Ez a neve azoknak a férfiaknak, akik segíteni fognak nektek: Rúbenből Elicúr, Sedéúr fia, ⁶Simeonból Selumiél, Cúrisaddaj fia, ⁷Júdából Nahsón, Amminádáb fia, ⁸Issakárból Netanél, Cúár fia, ⁹Zebulonból Eliáb, Hélón fia. ¹⁰József fiai közül: Efraimból Elisámá, Ammihúd fia, Manasséból pedig Gamliél, Pedácúr fia, ¹¹Benjáminból Abidán, Gideóni fia, ¹²Dánból Ahiezer, Ammisaddaj fia, ¹³Ásérből Pagiél, Okrán fia, ¹⁴Gádból Eljászáf, Deúél fia, ¹⁵Naftálból Ahira, Énán fia. ¹⁶Ezek a közösség képviselői, az ősi törzsek fejedelmei,

Izráel nemzetségfői. ¹⁷Maga mellé vette azért Mózes és Áron ezeket a név szerint kijelölt férfiakat, ¹⁸és összegyűjtötték az egész közösséget a második hónap elsején. Azok pedig bejegyeztették magukat a névjegyzékbe nemzetségenként és nagycsaládonként, húszévestől fölfelé egytől egyig. ¹⁹Úgy vették őket számba a Sínai-pusztában, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek. ²⁰Rúbennek, Izráel elsőszülöttének a fiai, azok leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²¹akiket számba vettek Rúben törzséből, negyvenhatezer-ötszáz voltak. ²²Simeon fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, akiket számba vettek, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²³akiket számba vettek Simeon törzséből, ötvenkilencezer-háromszáz voltak. ²⁴Gád fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁵akiket számba vettek Gád törzséből, negyvenötezer-hatszázötvenen voltak. ²⁶Júda fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁷akiket számba vettek Júda törzséből, hetvennégyezer-hatszáz voltak. ²⁸Issakár fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁹akiket számba vettek Issakár törzséből, ötvennégyezer-négyszáz voltak. ³⁰Zebulon fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³¹akiket számba vettek Zebulon törzséből, ötvenhétezer-négyszáz voltak. ³²József fiai közül Efraim fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³³akiket számba vettek Efraim törzséből, negyvenezer-ötszáz voltak. ³⁴Manassé fiainak a leszármazottai pedig, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁵akiket számba vettek Manassé törzséből, harminckétezer-kétszáz voltak. ³⁶Benjámín fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁷akiket számba vettek Benjámín törzséből, harmincötezer-négyszáz voltak. ³⁸Dán fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁹akiket számba vettek Dán törzséből, hatvankétezer-hétszáz voltak. ⁴⁰Ásér fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ⁴¹akiket számba vettek Ásér törzséből, negyvenezer-ötszáz voltak. ⁴²Naftáli fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ⁴³akiket számba vettek Naftáli törzséből, ötvenháromezer-négyszáz voltak. ⁴⁴Ezeket vették számba. Mózes és Áron vette számba őket, meg Izráel tizenkét fejedelme, mindegyik egy-egy nagycsalád képviselőjében. ⁴⁵Mindazok, akiket számba vettek Izráel fiai közül nagycsaládonként húszévestől fölfelé, mindazok, akik hadkötelesek voltak Izráelben, ⁴⁶akiket számba vettek, összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak. ⁴⁷De a lévíták

ősi törzséből származókat nem vették számba közöttük. ⁴⁸Így beszélt az ÚR Mózeshez: ⁴⁹Csak Lévi törzsét ne vedd számba, és ne sorold őket Izráel fiai közé, ⁵⁰hanem tedd a lévítákat a bizonyság hajlékának és az ahhoz tartozó egész főszerelésnek a felügyelőivé. Ők vigyék a hajlékot és annak egész főszerelését, ott szolgáljanak, és táborozzanak a hajlék körül. ⁵¹Amikor elindul a hajlék, a lévíták bontsák le azt, amikor pedig letáborozik a hajlék, a lévíták állítsák föl. Ha illetéktelen közeledik hozzá, meg kell halnia. ⁵²Izráel fiai mindnyájan a maguk táborában táborozzanak, mindenki a maga seregének a hadijelvénye körül. ⁵³De a lévíták a bizonyság hajléka körül táborozzanak, hogy ne törjön ki haragom Izráel fiainak a közössége ellen. A lévíták végezzék a tennivalókat a bizonyság hajlékánál. ⁵⁴Egészen így cselekedtek tehát Izráel fiai. Mindent úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.”

Szeretett testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Mózes 4. könyvében nagy szerepet kapnak a számok. A könyv latin elnevezése is erre utal: Numeri-számok, számadatok. Ebből is látjuk, hogy nem egy új dolog 10 évenként népszámlálást tartani, hiszen sokkal korábbra vezethető vissza- az Úr is kérte Mózesztől, amikor kijöttek Egyiptomból, hogy vegye számba a népet. Még mielőtt Izráel elindul vándorló útjára az Úr rámutat arra, hogy ígérete beteljesedett és nagy néppé tette a választott nép. (v.ö. 1Móz 46)

Már az 1. vers Mózes 2. könyvéhez kapcsolja ezt a bibliai könyvet.

2Móz40,2: „²Az első hónap első napján állítsd fel a hajlékot, a kijelentés sátrát!”

4Móz1, : „¹Így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a kijelentés sátrában, a második év második hónapjának elsején...”

A népszámlálásnak azonban katonai, valamint kultuszi adófizetési szándéka is lehetett. 2Móz 30,12: „¹²Amikor névjegyzékbe veszed Izráel fiai közül a számba veendőket, adjon mindenki váltságdíjat magáért az ÚRnak, amikor számba veszik, hogy ne érje őket csapás a számbavétel miatt.”

Mielőtt elindult a választott nép számolt a veszélyekkel is, ami a pusztában várta. Ezért szükséges a harcképes, 20 éves és annál idősebb férfiakat számba venni. Érdekes látni, hogy az egykori rabszolgák helyett itt harcosok vannak előttünk. Az Úr nem hagyta a nyomorúságban szenvedni az Ő népét, adott szabadulást, adott egy utat választottjai elé.

A népszámlálásnál törzsenként egy vezetőember segített. Ő volt az, aki ismerte az egész törzsének a családjait. Az írásmagyarázók szerint azonban lehetetlen, hogy ekkora létszámú lett volna a nép. Júda törzse a legnagyobb, majd Dán és Zebulon. Efraim és Manassé a legkisebbek közé tartozik.

Családokkal, gyerekekkel együtt ez kb. 2 millió embert jelentene. A Sinai-félsziget nagyságát figyelembe véve ez irreális. A legnagyobb problémát az okozza, hogy a héberben az ezer a törzsi-nemzetségi tagolódásban egy összetartozó csoportot, rokoni köteléket is jelent. (16.v.)- Így ezek az adatok a rokoni kötelékek számát rögzítették. Ebben az értelemben kb.25000 emberről beszélhetünk.

Legtöbb bibliakutató azt állítja, hogy ezek a számok Dávid királyságából származnak.

Összehasonlításként Jézus idejében Palesztinában 600 ezer ember lakott.

Kedves Testvérem! Ha egy akkori zsidó tudta, hogy hová tartozik, melyik törzshöz és ki az Istene, akkor mi, ma élő keresztyének miért nem tudjuk megvallani hovatarozásunkat?

Aki Károli Bibliát használ az a következő mondatot olvashatta a 18. versben: „**vallást tőnek az ő születésükről.**” Hát akkor mi is tegyünk vallást a mi születésünkről. Ebben lehet gyülekezetünk egyik összetartó ereje, ha vallást tudok tenni arról, hogy Isten gyermeke vagyok.- „*Isten gyermekei vagyunk...*” Egy az Atyánk, akit napi szinten Mi Atyánknak szólítunk.

„²⁶Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a **Krisztus Jézusban való hit által.** ²⁷Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra. ²⁹Ha pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai vagytok, és ígéret szerint örökösök.”(Gal3,26.29)

„¹⁴Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. ¹⁵Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „*Abbá, Atya!*” ¹⁶Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.”(Róm8,14-16)

A böjti pusztai vándorlásunkban nem mehetünk előrébb, és nem várhatunk győztes lelki küzdelmekre, ha lelki származásunkat nem tudjuk megnevezni. Nem léphetünk be a szolgálatba anélkül, hogy ne tudnánk, hogy már átmentünk a halálból az életbe. „¹⁴Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van.”(1Jn3,14) A megszámlálni ige a héberben a szolgálatba állításhoz köthető.

A nép megszámlálásakor az Úr mutató ujja ma rád is mutat. Ki az közülünk, akit az Úr szolgálatba küldhet családjá és gyülekezete körében? Ki az, aki kész felvállalni, hogy honnan származik, Kihez tartozik? Ki az, aki minden helyzetben belekiáltja ebbe a világba, hogy: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*”?(Fil4,13)

Ének: 372:6 „Válassz minket magadnak élő templomul...”

Újszövetségi ígérés: János evangéliuma 14,15-21

„¹⁵„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, ¹⁶én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: ¹⁷az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” ¹⁸„Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. ¹⁹Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok. ²⁰Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. ²¹Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.””

Szeretett testvérim!

„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat...”

Szeretni. Az új parancsolatban ott van, hogy szeressük egymást. Az új parancsolatban ott van, hogy Ő szeretett bennünket. Itt pedig az én és az Ő kapcsolata kerül elénk. Nem egy egyszerű érzésről van szó. Nem azt kéri az Úr Jézus, hogy naponta 3x mondjuk el, hogy szeretlek Uram. Olyan szeretetről beszél, amely engedelmességet hív elő. Ebben az esetben a parancsolat már nem parancs, hanem a tettek szeretetünkből táplálkozva vannak jelen a mindennapjainkban, sőt az Úr akaratával is egyeznek.

Szeretet és parancsolat:

„⁴Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR! ⁵Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből! ⁶Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. ⁷Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz! ⁸Kösd azokat jelként a kezedre, és legyenek fejdíszként a homlokodon. ⁹Írd azokat házáad ajtófélfáira és kapuidra!” (5Móz6,4-9)

„³És abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk az ő parancsolatait.”(1Jn2,3)

„³Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek.”(1Jn5,3)

„¹⁶én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké”

Eddig a búcsúbeszédekben Jézus elmenetele állt a középpontban. A mai szakasz pedig rámutat arra, hogy Jézus elmenetelével nem ér véget minden, hiszen lesz visszajövetel. Jézus, aki itt volt eddig Pártfogónak, aki hatalommal beszélt és végezte az Atyától kapott feladatát, közbenjár majd az Atyánál, hogy adjon egy „*másik*

Pártfogót”, hogy ne csak a tanítványokkal, hanem a ma is Igét olvasó és Igével élő tanítványokkal legyen mindörökké. Mindörökké-ez az az időintervallum, ami számunkra felfoghatatlan és földi életünk ehhez képest elenyésző. Reménységgel tekintve erre az időszakra képes a hívő ember elhordozni minden nyomorúságot, veszteséget és nehézséget. Mert nem a jelenvalók tartják életben, hanem az Úr Jézus ígéretei.

Pártfogó=Vigasztaló, Bátorító, Szószóló, Védőügyvéd

Ahogy Jézus eddig a tanítványok mellett volt, úgy számíthatnak majd a tanítványok a másik Pártfogó jelenlétére, támogatására, vezetésére, bátorítására és megerősítésére. A Fiú időszaka után eljön a Lélek időszaka, az igazság időszaka. A Lélek által lelepleződik végre minden hazugság, a bűn kibújik a zsákból.

A világ a Lelket elutasítja, nem fogadja be, de ez nem azt jelenti, hogy a hitre jutás el lenne zárva a világ gyermekeitől.

Az engedelmisség és a teljes bizalom ajándékként a Szentlélek „*bennetek lesz*”.

Az „*árva*” nemcsak arra vonatkozik, ha valakinek meghalnak a szülei, hanem abban az esetben is használatos, amikor a tanítványokat elhagyja szeretett tanítójuk. Megfigyelhetjük, hogy míg a Szentleket az Atya küldi, addig Jézus itt azt mondta, hogy „*eljövök hozzátok*”. A második adventben élő nép ebbe kapaszkodik a mai napig. Bármi történik körülöttünk, bennünk a Lélek dolgozik és biztosít afelől, hogy Ő eljön hozzánk.

„mert én élek, és ti is élni fogtok.”

Szólt nemcsak a saját feltámadásáról, hanem a tanítványai feltámadásáról is. Kis idő a mindörökké-hez képest az az idő, amíg a tanítványok nem látják őt. S míg a halál vár Rá, addig azt az oldalt is látnunk kell, hogy hatalma a halál felett áll.

„*Azon a napon*” nyilvánvaló lesz a szeretet ereje. Hiszen a szeretet a legszorosabb kötelék, ami összekapcsolja az embert Istennel Jézus által. Az Atyát a Fiúval, sőt képes ember és ember közötti szakadékok áthidalására is.

„²¹*Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.*” A parancsolatok alatt nemcsak a már idézet parancsolatokat értjük, hanem Jézus Igéjének a megtartását, ami a 23. versben meg is van nevezve.

S míg úgy kezdtünk, hogy szeretet és megtartás, addig úgy fejezzük be, hogy befogadás-megtartás- szeretet. S mindez azt eredményezi, hogy többet tudhatok meg az Atyáról, a Fiúról a Szentlélek ereje által, akinek ajándéka a hit.

Kedves Testvérek! Adjunk hálát a hit ajándékáért, s valljuk meg szeretetünket Urunk irányába azzal, hogy engedelmeskedünk mindannak, amit a Lélek megértet velünk és szívünkre helyez alkalomról alkalomra. Ámen

Utóima: Köszönjük Neked Urunk szereteted, hogy Te elfogadsz bennünket úgy ahogy vagyunk. Köszönjük, hogy gyermekeidnek nevezhetjük magunkat. Köszönjük, hogy a szél ma is fúj, és nincs elzárva senki elől a Lélektől születés.

Kérünk, formáld a mi szívünket, hogy a Te Fiadban megmutatott szeretetedre szeretettel tudjunk válaszolni engedelmeskedve mindannak, amit Igédből megértünk.

Kérünk, böjti időszakunkban vezess bennünket abban, hogy még szorosabb kapcsolat alakuljon ki közöttünk, hogy hadd tudjuk megbánni Előtted napi szinten a mi bűneinket, nem felejtve kegyelmed és elfogadásod, s így békességben élni legbelül, embertársainkkal, de elsősorban Teveled, aki Pártfogónk, Vigasztalónk és Bátorítónk vagy.

Könyörgünk lelki épülésünkért és hitbeli növekedésünkért. Adj elég erőt és türelmet ahhoz Urunk, hogy imádságban Eléd tudjuk vinni kéréseinket, kitartóan imádkozni családtagjainkért, betegeinkért és gyászolóinkért. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgass meg minket. Ámen

+Ének: Link: <https://www.youtube.com/watch?v=lj0QyPPvKlk>

1. Itt vagyok most, jó Uram, hozzád száll e dal.
Tudom, sokszor hívtalak, de ma másképp szól e dal.
Mert ma nem azt kérem, hogy adj még, nem könyörgök: figyelj rám!
Csak azt mondom, hogy szeretlek, Atyám!

Refr. Szeretlek, ó, Uram! Hálám szívemből fakad!
Hiszen mindent látsz Te bennem, hatalmad olyan nagy!
Szeretlek, ó, Uram, hálám szívemből fakad.
És éneklek, hogy áldott légy, Uram!

2. Ismét térden állok én, s tudom, hogy hallgatsz rám.
Bár sokszor hideg szavakat szól kopott és halk imám.
De most el kell, hogy mondjam egyszer, amit oly rég szeretnék,
Hogy szeretlek, és szívem csak Tiéd!

Úri ima:

Áldás: „A messzeségben is megjelent az ÚR: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.”(Jer31,3)

Ének: 472:1-5 „Mennyit zengi a lelki békét...”